

Aniela Cholewińska-Szkolik

MINKA,

••• a kis állatorvos •••

A Hársfa
Klinika

Agnieszka
Filipowska
illusztrációival

MÓRA

Aniela Cholewińska-Szkolik

A HÁRSFA KLINIKA

Aniela Cholewińska-Szkolik

MINKA, a kis állatorvos

A HÁRSFA KLINIKA

Pászti Patricia
fordításában

Agnieszka Filipowska
illusztrációival

MÓRA KÖNYVKIADÓ

Találkoztatok már Minkával? Ő egy vidám, hétéves kislány, aki egy kisvárosban él a szüleivel és kedves kuttyusával, Popikkal. Minka haja vörös, a szeme nevetős, az arcát pedig tucatnyi szeplő csinosítja. S hogy mit szeret? Rajong az eperért és a habos kakaóért, szeret színes faleveleket gyűjteni, festegetni, és a kedvenc hőse, doktor Dolittle kalandjait olvasgatni, aki beszél az állatok nyelvén. De Minka legszívesebben a kertben tölti az idejét. Nem csoda, hiszen annyi titok rejtőzik ott...

Édesapja néhány évvel ezelőtt épített neki egy kis faházat az öreg hárs ágai között. Csakhogy ez nem egy közönséges játszóház! Ó, nem! Itt működte Minka a klinikáját. Egy igazi állatklinikát! Segít a beteg madarakon, mókusokon, sünökön és mindenféle bajba jutott állaton. A kislány mindig tudja, hogy mije fáj szegénykéknek, mert tökéletesen érti a nyelvüket... De pssst! Ez titok! Egyedül Tádé nagypapa tud róla, aki maga is állatorvos, no meg Popik, a kuttyus. És persze az állatok, akik mindig számíthatnak Minka doktornő segítségére!

ZUHANÁS A TÖVISEK KÖZÉ

Az októberi napfény kíváncsian kukucskált be a padlásszoba ablakán. Minka épp az íróasztalánál ült és festegetett, egy vidám dallamot dúdolva. Amikor az utolsó versszakot is eldudorászta, félresímtotta folyton szemébe hulló, rakoncátlan vörös frufruját, és megszemlélte munkáját.

A tábla már majdnem kész volt. Csak a feliratot kellett befejezni. A sárga falapon egymás után jelentek meg a betűk:

MINKA DOKTORNŐ

HÁRSFA KLINIK...

Még három betű, és kész! Minka belemártotta ecsetjét a gyönyörű lila festékbe, amikor hirtelen hangos ugatást, majd apró mancsok tipegését és a mamája bosszús hangját hallotta:

– Popik, maradsz! Piszkos a mancsod!

De Popik csak behúzta fehér farkincáját, és annál fürgébben rohant a kislány szobájába. Fontos hírt hozott, nem volt vesztegetni való ideje. Vészhelyzetben a mancsokra tapadt sárnak igazán semmi jelentősége!

Minka rögvest letette az ecsetet, és figyelmesen a barátjához fordult. Az odafutott hozzá, és türelmetlen ugatásba kezdett, körbe-körbe ugrándozva a kislány lába körül.

– Az almafa alatt? A kert sarkában? – Minka kérdően tekintett Popikra, és amikor a kutyus elégedetten felvakkantott, a kislány felpattant a székéből. – Gyerünk, mielőtt még újra megjelenik az a kandúr!

A kislány belebújt a kabátjába, integetett csodálkozó mamájának, és kiszaladt az udvarra.

Popik mutatta az utat, Minka pedig sietve követte. A kert végébe érve mindjárt látta, hogy valami rémes dolog történt. Az öreg almafa alatt, a vadrózsabokor mellett egy sereg veréb gyűlt össze, izgatottan igyekeztek túlcsiripelni egymást. A madarak egészen alacsonyan köröztek a föld fölött, időnként leszálltak a fűre, majd hirtelen újra felrebbentek a bokor fölé.

